

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ЕДМОНТОНСЬКІ ЗАЛІЗНИЧНИКИ ЗА ОБ'ЄДНАНИМ ФРОНТОМ.

В Едмонтоні відбулася недавно конференція представників місцевих залізничних конійних відділів, на якій рішено, що залізничники різних фактів та коній повинні тісно між собою співробітничати та боротися за створення об'єднаного фронту.

На конференції було презентовано дванадцять місцевих конійних відділів. Мета конференції була — тісно співробітничання всіх коній. Всі представники без винятку заявили за об'єднаним фронтом залізничників в боротьбі з раціоналізацією залізничної промисловості.

Всі промови прирекли завзято працювати для встановлення сталої ради залізничних трейд-юнів. Конференція погодилися на тім, щоб всіма силами пропагувати серед робітників залізничної промисловості в різних місцевостях позакладати місцеві ради з представників всіх залізничних коній, а ці в свою чергу, щоб домагалися скликання нарад конійних ексекютив для обговорення зменшення годин праці та збільшення зарплати.

Другі наради едмонтонської ради відбулися 28. липня, а до того часу комітет мають виробити програму діяльності. Спеціальний комітет має в міжчас відвідати всі ті конії, що не були репрезентовані на першій конференції й закликає їх вислати своїх представників на наступні збори.

В ЦАРСТВІ ФОРДА БОЯТЬСЯ КОМУНІЗМ.

В Форд Сіті, Онт., відбувся в п'ятницю, 1. липня, в день діамантової річниці Канади, робітничий мітинг під відкритим небом. На мітинг промовляв т. Тим. Бак. Промовляв він про положення в Радянському Союзі, з якого він минуло зими повернувся.

Мітинг відбувався цілком спокійно, коли нараз приїхала поліція, розігнала мітинг та арештувала т. Бака. В Поліції відмовлено випустити т. Бака під залог. Робітники владисли до ситі мейора, який вибраний на цю посаду як "робітничий оборонець", але він цілком відмовився в цій справі щось робити.

На другий день Бака випущено під залог в \$25. Ніякого обвинувачення не зроблено, за винятком того, що не взято перміту на мітинг. В дійсності жовсім не те було причиною, бо тут ніхто на подібні мітинги перміту ніколи не вибирав. Причиною було те, що 4,000

робітників вже поверх року працюють у фабриці Форда лише по 3 дні на тиждень. Платити їм не вистарало на прожиток. Тепер робітників взагалі відкладено від праці більш чим на місяць і ніхто не знає, коли відкриють фабрику.

Робітники, головне ті, що мають родини, опинилися в тяжкому положенні й починають задумуватися над своїм положенням. Тому Фордові нагаляють, бояться тепер всяких мітингів, бояться, щоб робітникам хтось не вивинув причину їхнього положення. Через те розбіла поліція мітинг т. Бака, одночасно арештуючи його самого.

З ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ РОБІТНИЧОЇ ДІТЯЧОЇ ШКОЛИ.

Оттава, Онт.

Мабуть кожний з місцевих робітників пригадує собі той час, коли в Оттаві, де є українського населення понад 500 душ, тому рік не було ніякої української дитячої школи. В той час наші діти не лише не знали своєї рідної мови, але вирости під впливом чужого життя. Щоби не мови дитини, ми організували робітничу й робітничу дитячу школу, якої нам надав ЦКР ТурфДім у Вінніпегу. І ми всі швидко ввійшли до організування Української Робітничої Дитячої Школи в Оттаві.

В той самий час місцевий греко-католицький піп із своєю "компанією" замість сприяти утворенню української дитячої школи в Оттаві, вживав всіх можливих підходів, щоби не допустити до сформування такої школи. Коли ж побачив безуспішність своєї роботи, то дав і собі організувати дитячу школу при своїй церкві, щоби таким чином не допустити, щоби хто з його вірних післав своїх дітей до нашої школи.

Та помімо вживання ним і його компанією різних негідних способів проти нашої дитячої школи, які тягнулися від її заснування аж до нині, робити нашу школу їм не вдалося. Проти, завдяки праці Шкільного Комітету і успішних діях конітерів і представників, які були найкращою відповіддю цим киричникам, наша школа гарно розвивалася і поступала вперед. Знову ж церква школа, яка протягом цього року "вмирала і воскресла", ледве животною.

До нашої школи протягом року ввійшло кругло 30 дітей. Школа поділена на дві класи. Тепер з початком шкільного року, сформувалася третя класа. Діти за літнього каникулу, гарно цікавляться наукою і тоно ходять до школи. Діточа мандолінова оркестра числить 14 дітей. З того тоно приходять на лекції і мистецькі виступи 10-ро дітей. За останніх п'ять місяців наша школа устроїла 3 дитячих представлень (перші два доповнені концертами) і два дитячі концерти, які відіграно з великим успіхом. Найбільшим злом для дитячої школи і оркестру — це байдужість родичів дітей до школи й до байдужість родичів дітей не є членами відділу ТурфДім у Р.З.Т.

Тепер після рішення місцевого Шкільного Комітету закінчення шкільного року має бути з кінемомісся червня ц.р. Першого липня дітей розпускається на два тижні вакацій, тобто від 1-го до 18-го липня ц.р. Через цих два тижні відбуватиметься впис дітей до Укр. Роб. Дитячої

Школи кожного дня від 8-ої до 10-ої год. вечером. В понеділок, 18. липня ц.р., в нашій школі знову починається наука. Тому ми кичемо вас, робітників і робітничі міста Оттави і околиць, коли бажаєте добра своїм дітям, то записуйте їх до Української Робітничої Дитячої Школи при відділі ТурфДім! Не вірте жалким киричникам, які самі нічого не роблять, щоби виховати наших дітей на чесних і свідомих громадян і ще й нам школять. Не вірте різким підлим брехням, що родичі, які посилають своїх дітей до нашої школи, платять \$25.00 карі. Або що наші Укр. Роб. Діточі Школи при відділі ТурфДім в Канаді вже власті замикають та недовзі приїде черга на нашу школу в Оттаві. Ці люди, що так говорять, свідомо брешуть тому, що би вас залякали, щоби ви своїх дітей не пслали до нашої школи. Чогось подібного ніде в Канаді не було і не буде. Наша школа так само легальна, як і інші публичні англійські або церковні школи. В Канаді кожний народ має право вчити своїх дітей рідної мови і за це ніхто не має права накладати на вас ніякої карі. Згадали жким брехням не вірте, а пригадайте до нас і пригадайте наші киричницькі праці з якою ми ніколи перед ніким не кримосмо. Посилайте своїх дітей до нашої школи, в якій діти вчаться рідної мови, читати, писати по українськи, а також української граматики, історії й літератури та українського мистецтва. В нашій школі плекається любов до свого народу і робітничої класи, що приносить велику користь дітям і їх родичам, бо цим охороняється їхній дух від впливу чужої і зсміяної і цим самим від відлучування їх від своїх родичів. Тож постарайтеся, щоби в Оттаві не було ніякої української дитини в шкільний рік, яка до 18. липня ц.р. не ходила-б до Укр. Роб. Дитячої Школи. Пам'ятайте, що в дітях наша будучність!

Шкільний Комітет.

ДІТОЧА ШКОЛА ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА В МОНТРЕАЛІ.

Монреаль, Кве.

Зараз всі школи в Канаді позакривані тому, що наближаються гарні дні і наші школярі, тому то застаномо теж науку в школі ім. Шевченка при відділі Товариства Української Робітничо-Фармерської Діти в Монреалі, діти розпочинають навчання для того, щоб дати спомогти молодим людям товаришам і товаришам відпочити від дитячої шкільної праці, щоб опісля знову з новими силами і енергією продовжити цю працю до кінця. Не треба забувати, що діти, які уключають до української робітничої школи, разом ходять й до англійських шкіл, де не гірше вчать від тутешніх англійських дітей.

За старання місцевої шкільної ради 25. червня ц.р. відбулася вечірка з концертом Робітничої Дитячої Школи, де показалося, що діти які включають до школи ім. Т. Шевченка, зробили гарний поступ.

Перед відкриттям вечірній член місцевої шкільної ради т. Мамур в корітці "показав" значущість робітничої школи. Після цього на першу точку концертової програми пропонується оркестра відіграти "Інтернаціонал". На сцену вийшли українські народні танки, які виконала мандолінова оркестра, як "Катерина", "Топак" тощо і діточі деклямації з творів Т. Шевченка.

Після концертової програми відбувся іспит дітей, який також виявив, що учні Робітничої Дитячої Школи не лише знають добре читати та писати, але й гарно ознайомлені з географією України, знають скільки є на Україні українського населення, головні міста на Україні, ріки, озера і т. п.

Іспит школярів переводив т. Петриш, який є зарплатою учителем цієї школи. Після скінчення іспиту роздамо було дітям шкільні свідчення та шкільні подарунки. На закінчення зібрав слово т. Петриш і вказав, з якими труднощами приходиться боротися Роб. Діт. Школі: він вказав, що родичі більш були зацікавлені в вихованні своїх дітей та щоб переплатили для своїх дітей одиноким робітничо-дитячий журнал "Світ Молоді", який виходить в Вінніпегу і якого переплата на рік коштує тільки 50 центів.

Сумно лише згадувати те, що на цю вечірку не лише самі товариші й товаришки не прийшли, а навіть і самі родичі не явилися на цей раз. Не знаю, чи тому, що цього вечора дуже великий дощ падав, чи тому, що попросту родичі байдужо відносяться до виховання своїх дітей та до науки. Родичі повинні бути більше зацікавлені в вихованні своїх дітей, та з більшою пошаною відноситися до Робітничої Дитячої Школи, бо вона виховує наших синів і дочок на те, щоб вони в першу міру знали читати й писати, щоб знали рахунки та географію, як також щоб були моральними та свідомими членами робітничої класи.

Для приміру я лиш наведу один факт, де мені самому приходилося зустрічатися на робітничому підприємстві з такими родичами, що дала до містому життю і їм ніяк не могли покласти своїх дітей до робітничої школи і от що вони мені оповідали: "Скажіть мені, товаришу, що є за причина, що ці українські діти, які є зараз тут на цій підприємстві ТурфДім, так гарно говорять по українськи? Їх своїх дітей посладо до англійської школи і вони англійську мову добре знають, але часом посаряться між собою і не лише одні з другого сміються, але навіть і мене самого називають "поляком", а коли часом приїде владствитель доми, щоб я йому заплатив за помешкання, і я часом поспрошу своїх дітей, щоб мені допомогли розговоритися, бо я англійською мовою добре не володію, то вони не лише що не хотять мене посприяти, а зовсім тікають з хати та показують на мене пальцем сміючись".

Я поясню всі ці причини та вказав, що одиноким вихід з цього є, щоб вони послали своїх дітей до робітничої школи. Бо ми зможемо стати на рівні з іншими народними дітьми, коли самі будемо знати історію свого народу, коли самі будемо цінити свою мову та поважати своє мистецтво, а завдяки Робітничої Дитячої Школи є пекати любові й солідарності між собою класом. Ці родичі, які цинять виховання своїх дітей, заявили, що "до наступного шкільного сезону зроблять всі кроки для того, щоб дати спомогти та посилати регулярно своїх дітей до Роб. Діт. Школи. Так повинні всі родичі цинити виховання своїх дітей, та обов'язком їхнім є посилати своїх дітей до одиноким робітничої дитячої школи, яка є організована та під повним контролем відділу ТурфДім. Валентин.

ЗМІЩЕННЯ РЯДІ Р.З.Т.

Торонто, Онт.

Відділ Р.З.Т. в Торонто, Онт., на своїх місячних зборах устроїв пікнік в день 17. липня ц.р., на якому мається провести пропонується призначення нових членів і членкинь до нашої відділу Р.З.Т. На пікніку маються бути зняті фотографії всіх членів і членкинь. Наш відділ Р.З.Т. вже налічує понад 100 членів, але багато товаришів вийшло до інших місцевостей і тому на їх місце ми маємо постаратися нових членів і членкинь, щоби число членів нашої відділу не було меншим від 100.

В ті цілі ми звертаємося до всіх українських робітників і робітниць нашої місцевості, які ще не є членами нашої відділу Р.З.Т. і кичемо до них, щоб вони ставали всі як один в наш ряди. Хай не буде ніякого робітника на робітничій місцевості, який сторони-б від нас і не прийшли на цей пікнік. Хай всі вони стануть членами Р.З.Т., щоб всі враз зі старшими членами були на фотографії, яку буде знято на цьому пікніку.

Робітників і робітниць! Зрозумійте лише, яким великим добродійством є Р.З.Т. для всіх робітників. Хай послужить вам як приклад хоч-би дола знав знав сирих-дівички Батлер! Коли пошла вона в слабкість — хто заохочував нею? Чи не відділ Р.З.Т. був першим, що вибрав на місячних зборах комітет, який має вистарити всяку помід для згаданого сирих?

І так всім, де лише треба допомогти бідному робітникові, чи він в організації, чи ні, — всюди першим на допомогу спішить Р.З.Т.

Чому-ж не бути нам всім членами цього товариства. Чи ми такі певні себе, що нас не стріне якась нещастя, каліцтво чи інші нещастя? Пам'ятаймо, що те, що сьогодні навістало одного, завтра може навістити другого, третнього до десятого з нас, бо життя робітника все наражає на небезпеку.

Робкор.

ВІДОЗВА

ДО БРАТІВ І ЗЕМЛЯКІВ З СЕЛА ПОТОКА, ПОВІТ РОГАТИН. ЦЮ ПЕРЕБУВАЮТЬ ТЕПЕР В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВКАХ І КАНАДІ

Потік, Галичина.

До всіх вас, що цілим серцем любите до рідного краю, що хочете його бачити ще вільним, що хочете ще дочекати цієї хвили, коли між вільними народами заговорить про своє право на свій землі, цій українській народ, до нас, земляки, з нашого рідного села і з інших околиць звертається оцим цілком свідомо громада Потока: допомогти нам у нашій потребі. Сповідні і ви свій обов'язок сина, що не забув, бо його ми забути про ту землю, що його породила, а не її своїми виниженнями не могла. Далеко знав нас від рідних сторін політичний, господарський і культурний гніт та визиски. Морені голодом і браком людського зарплату, ми мусили втікати з батьківщини, щоби рятуватися перед голодом. Ви виразили з цієї жорстокої судби і пішли на чужину. Але там гнобили вас тут за різною землею.

Щоби вквітати цій тужі, аби вквітати своєму серцю, треба-б вам єдиним до спільної праці тут з нами, помагаючи нам у боротьбі за освіту, за землю, за зарплату і за вільну волю. До нині ще не змінилася неволя українського працюючого народу. Напак, відносини ще загострилися, боротьба ще стала тяжкою і тому за свої нашої змагання мусять бути більші.

Ця боротьба не лопить нас, але вона творить з нашої народу силу, яка вирить у свою будучність. І чим більше ви допоможете нашої боротьбі, тим скорше приїде день нашої вольності, який і вам буде радістю.

Перед нами стоїть два великі завдання у громад: Перше завдання — це докінчення будови Українського Народного Дому, який повстан при відділі допомоги кількох свідомих одиниць в Америці та місцевих селян. Заклепано колись жалюди, а тепер панський корист, з якої треба тепер боритися тварно для боротьби з паншатиною тми в селі. Свідомі села радо дають і працю, і гроші, але всі ми тепер збідніли, тож не багато можемо дати. Тому до нас кичемо: дорожчі родичі, помагайте нам!

І в другім же відділку помагайте! Біднога жінка і бореться у нас з нуждою так само, як і давніше. Але зарплати менше і що раз менше.

PROVINCIAL
LIBRARY
MANITOBA

КОНЦЕРТИ ВІННІПЕГСЬКОЇ МАНДОЛІНОВОЇ ОРКЕСТРИ.

Дальші великі концерти вініпегської Мандолінової Оркестри під проводом тов. Н. Гоцуляка відбуватимуться в таких місцевостях:

В САЛТ СЕПНТ МЕРІ, МІЧ., Злучені Держави, в Темпл Театрі в неділю, 17. липня по полудні й вечером.

В САЛТ СЕПНТ МЕРІ, ОНТ., в Орфіум Театрі в понеділок і вівторок, 18. і 19. липня по полудні й вечерами.

В САЛТ СЕПНТ МЕРІ, ОНТ., в Фінляндській Робітничій Домі в середу, 20. липня в год. 8.30 вечером.

В САЛТ СЕПНТ МЕРІ (БЕП ВО), ОНТ., в Українській Робітничій Домі в четвер, 21. липня, в годині 8.30 вечером.

В ЕСПАНОЛА, ОНТ., в Ріджент Театрі в п'ятницю, 22. липня, в годині 8.30 вечером.

В КРЕПТОН МАПНС, ОНТ., в Фінляндській Робітничій Домі в суботу, 23. липня, в годині 8.30 вечером.

В СОДБОРИ, ОНТ., в Ріджент Театрі в понеділок і вівторок, 25 і 26. липня, по полудні й вечерами.

В КОНИСТОН, ОНТ., в Українській Робітничій Домі в середу, 27. липня, по полудні в 1. годині і вечером в 8. годині.

В СОДБОРИ, ОНТ., в Українській Робітничій Домі в четвер, 28. липня, в 8. годині вечером.

Програма концертів дуже багата. В них входять класичні твори визначних композиторів німецьких, італійських і ин., найкращі твори українських композиторів та народні пісні, танки. Тож ніхто з українських жителів згаданих місцевостей не повинен опустити цих концертів.

Працюємо тяжко визискувані на панських орендаторських та панських землях. З тим визиском треба підняти боротьбу і до організувати. Платили для цієї боротьби створено в професійній селянській організації "Селянський Спіл". Але вона не має в нас ані відповідного приміщення, ані фондів до активної боротьби. І тому визиск людської праці стає ще раз страшнішим, нужда кришася, а надія на зодобути землі гине. Тільки сильна професійна організація могла би допомогти селянству усунути панський визиск. На англійській країні ставалося робітництво цілого світа, а доля нашої працюючої селянства в десятеро тища від долі англійського вузлеюка.

Однією нашою надією на нашу працю, а нашу поміч. Помагайте нашої "Селянський Спіл"!

Всі жертви шліть на адресу голови комітету будови "Народного Дому" в Поточі і голови "Селянської Спілки", Василь Чоля, сина Аларія, а окремо повідомити секретаря Григорія Гринчишина, обох в Поточі, пошта Рогатин, або через "Союз Селянських Спілок" у Львові, Ринку ч. 10-11 пов.

Василь Чоля, Григорій Гринчишин, голова Михайло Пашин, заступник голови.

СПРОСТУВАННЯ

В числі 51. "Українських Робітничих Вістей" між жертвоприношенням на будову У.Р.Д. в Торонто з Белью, Алта, було пропущено через помилку імя М. Михайло, який жертвував на ту ціл 50 ц.

ЦКР ТурфДім.

Товариші! Відножуйте переплату на "Українські Робітничі Вісті"!

УВАГА! КРОВС НЕСТ ПЕС!

Цим подаємо до відома всім українським робітникам і робітницям в Кровс Нест Пес, що згідно з рішенням Провкору ТурфДім в Альберті, відділ ТурфДім в Летбридж висилає свою мандолінову оркестру на концертну об'їзду, яка дасть ряд концертів в наступних місцевостях:

Белью, Алта, у вівторок вечером 19. липня.

Гидкест, Алта, в середу вечером 20. липня.

Блеймор, Алта, в четвер вечером 21. липня.

Колман, Алта, в п'ятницю вечером 22. липня.

Корбін Б. К. в понеділок вечером 25. липня.

Натал, Б. К., у вівторок вечером 26. липня.

Мішел, Б. К., в середу вечером 27. липня.

Ферні, Б. К., в четвер вечером 28. липня.

За оголошеннями і ріжними подорожними слідать в місцях. Робітники й робітниці! Не оминіть нагоди почути гарну музику, чудові пісні та побачити народні танки.

Приходять всі на означені дні і кичте своїх знайомих.

Разом з оркестрою виїде також на припорочення Провкору організатор т. А. Войтишин, який відвідає всі вище згадані місцевості.

АНТОН СІНКЛЕР.

МЕНЕ ЗОВУТЬ ТЕСЛЕЮ.

(Переклад з англійського Еуген Касценко.)

(Продовження.)

Місє Стебінз вистачило розуму збагнути, що зараз ніяк не час досліджувати душу людин, що могла-б бути східним володарем. Натомість почала вона балакати про велику гудинку за містом, що мала відбутися на тім тижні на користь Комітету Допомоги Польщі. "Польща — це бар'єр культурного світу проти більшовизму", пояснила вона і потім додала: — Берті, любий, чи не надто необережно ти ідеши?

Берті повернув голову. — Хмб-ж ти не чула, як я обіцяв тому старому йолопові перегнати його? — Але-ж, Берті, любий, на цій вулиці стільки людей!

— Хай самі за собою дивляться! Але через кілька хвилин виявилось, що син і спадкоємець стебінзівського роду немовби, ухвалив послухатися поради своєї матері. Цілком несподівано Берті загальмував машину, так несподівано, що нас всіх вкинуло з наших місць. Скрикнуло галлямо, щось чвкнуло під колісими, дикий лемент донісся від пішоходу, заглушуючи стриманий вигук шофера.

— О, Господи! — вискнула місє Стебінз, закриваючи лице руками.

— Мамо! — ображено крикнула Люсінда. Тесля стрівожено позирнув на мене:

— В чім діло? — спитав він.

XX.

Нещастя трапилось у дуже несприятливий для таких випадків місцевості, — в однім із тих, густо населених кварталів, де так багато живе Мексиканців, Італійців і ріжних інших чужоземців. Звичайно, таке нещастя діляки тут і могло трапитися, бо тільки тут діти бігають по вулицях у-ночі без догляду. Передні колеса так стовпили дитину, що не то що доторкнулись, а й дивитися на неї було прикро. Разом з тим автомобіль ударив другу дитину, скинувши її в рівчак під пішоходом. До неї підскочила стара жінка і, витягнувши руки в повітря, заверещала таким голосом перекаляй й люстоти, якого я не чув іще за все своє життя. Вона згальмувала авесь квартал; перше ніж ми встигли вийти з машини, до нас збіглося народу, мабуть що з двадцяти будинків.

Перший вийшов з машини Тесля. Зиркнувши на безформну масу під колісими і переконавшись, що тут уже не допоможе, він побіг до другої дитини і взяв її на руки. Народ, що збігся на подію, побачив, що він сидить на стовпчикові, вдвлюючись у нещасне тремтуче личко та щось скорботно шепочучи. Це було біля ліхтаря, отже, він міг бачити личко дитини, а люди могли розглядати його самого.

Тут підбігла очевидно мати вбитої дитини. Побачивши скривавлену масу під колісими, вона скрикнула так, наче її розкрякали серце, і впала несприятливо. Приблизившись чоловік — очевидно батько, і інші родичі; божевільно роздратована жорба оточила автомобіль і його жертву. Я підійшов до Теслі.

— Дитина мертва? — спитав я.

— Ні, думаю, що житиме, — відповів він.

А далі, бачучи, що жорба чим раз більше і що для дитини стає надто тісно, він підвівся й запитав:

— Де хата цієї дитини?

Хтось показав і Тесля поніс туди свою ношу. Я пішов за ним, і це вийшло дуже добре — з огляду на те, що мені довелося робити трохи згодом.

Він уместив дитину в ліжку, поклав їй на лоба руку і закрив очі; видно було, що він молившись. Тимчасом, зауваживши, що галас на вулиці зріс іще більше, я вихлюнув у двері і побачив родину Стебінзів у жалюдимому стані. Юрба витягла Берті й шофера з машини, обурено вигукуючи їм у вічі погрози й прокляття. Біднолітній Берті кричав, що він не винний, — при чім тут він? А при тім — кричала жорба — що він заїхав у цей квартал такою великою машиною; Чому-б йому було не їхати своєю багатою частиною міста, не думати дітей багатіїв? Один з присутніх ударив Берті кулаком у обличчя, і Берті поточився на землю. Його мати виснула й сіпнула йому на поміч, але в неї вчепилися півдесятка жінок, а чоловіки насіли на шофера. Тут же на похваті лежала купа цегли, і звичайно, в кишенях цих чужоземців були й ножі. І я гадаю, що від Стебінзів не лишилося-б і кісточок, коли-б мені не спало на думку побігти в будинок та покликати Теслю.

Чому саме я зробив так? Думаю, тому, що бачив, як розступилася перед ним жорба, коли він поніс дитину в своїх руках. Та хоч би я, як я знав, що сам я не подужую нікого, а поки покличу поліцію, то буде вже знамено пізно. Я сказав Теслі, що діється, і він скочив і побіг на вулицю.

І сталося, розумієте, диво. Цим убогим чу-